

99. sz. Egyezmény

a mezőgazdasági minimálbérek megállapításáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1951. június 6-án harmincnegyedik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy elfogad a mezőgazdasági minimálbérek megállapításáról szóló különböző javaslatokat, amely kérdés az ülészak napirendjének nyolcadik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1951. június 28-án, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A minimálbérek megállapításáról (mezőgazdaság) szóló 1951. évi Egyezmény” néven idézhető:

1. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagállama, amely ratifikálja a jelen Egyezményt, kötelezi magát arra, hogy megfelelő eljárásokat vezet be vagy tart fenn, amelyek lehetővé teszik, hogy minimális bértételeket állapíthassanak meg a mezőgazdasági üzemek és rokon tevékenységek munkavállalói részére.

2. Minden olyan tagállamnak, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, jogában áll, hogy meghatározza az érintett legrepresentatívabb munkaadói és munkavállalói szervezetekkel folytatott konzultáció után, amennyiben ilyenek léteznek, azon vállalkozások, foglalkozások és személyek körét, amelyekre alkalmazni kell az előző bekezdésben említett minimálbér megállapítási eljárást.

3. Az illetékes hatóság kizárhatja a jelen Egyezmény egészének vagy bizonyos rendelkezéseinek alkalmazását az olyan csoportokba tartozó személyekre nézve, akikre ezeket a rendelkezéseket foglalkoztatási feltételeik folytán nem lehet alkalmazni, mint például a vállalkozás tulajdonosa által foglalkoztatott családtagja.

2. cikk

1. A nemzeti jogalkotás, kollektív szerződések vagy választott bírói ítéletek lehetővé tehetik a minimálbérek egy részének természetbeni juttatások formájában való kifizetését abban az esetben, ha ez a fizetési mód szokásos vagy kívánatos.

2. Abban az esetben, ha a minimálbérek egy részének természetbeni juttatások formájában való kifizetését jóváhagyják, megfelelő intézkedésekkel szavatolni kell, hogy

- (a) az ilyen természetbeni juttatások a munkavállaló és családja személyes céljaira alkalmasak és megfelelően hasznosak legyenek;
- (b) az ilyen juttatások értéke igazságos és méltányos legyen.

3. cikk

1. Minden olyan tagállamnak, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, jogában áll, hogy a következő bekezdésekben feltüntetett feltételek határain belül szabadon állapítsa meg a minimális bérmegállapítás rendszerének természetét és kereteit, illetve e rendszer működtetésének módszerét.

2. Mielőtt ebben a kérdésben döntés történne, teljes körű előzetes konzultációt kell tartani a legrepresentatívabb munkaadói és munkavállalói szervezetekkel, amennyiben ilyenek léteznek, valamint az illetékes szerv elbírálása alapján más, szakmájuk vagy tevékenységük folytán erre különösen alkalmas személyekkel.

3. Az érintett munkaadóknak és munkavállalóknak részt kell venniük a minimálbér meghatározó rendszer működtetésében, vagy ennek során ki kell kérni véleményüket, illetve biztosítani kell részükre a véleményezési jogot, éspedig oly módon és olyan mértékben, ahogyan azt a nemzeti törvényhozás előírja, minden esetre azonban a teljes egyenjogúság alapján.

4. A megállapított minimális bértételek kötelező erővel bírnak a munkaadók és munkavállalók tekintetében, azokat nem lehet csökkenteni.

5. Az illetékes hatóság szükség esetén egyes kivételeket engedélyezhet a minimális bértételek alól annak érdekében, hogy megakadályozza a foglalkoztatási lehetőségek csökkenését a testi vagy szellemi értelemben csökkent munkaképességűnek minősülők tekintetében.

4. cikk

1. Minden olyan tagállam, amely ratifikálta a jelen Egyezményt, köteles megfelelő intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy biztosítsa az érintett munkaadók és munkavállalók tájékoztatását az érvényes minimális bértételekről, és, hogy a ténylegesen kifizetett bérek az alkalmazható esetekben ne legyenek alacsonyabbak, mint a hatályban lévő minimális bértételek. Ezeknek a rendszabályoknak tartalmazniuk kell az adott ország mezőgazdasági viszonyainak legjobban megfelelő ellenőrzési, felügyeleti és büntető rendszabályokat is.

2. Minden olyan munkavállaló, aki a minimális bértétel hatálya alá tartozik, azonban ennél alacsonyabb bérben részesül, jogosult arra, hogy jogi vagy más megfelelő eljárás útján a belföldi törvényhozás által megszabott határidőn belül megkapja a neki járó bérkülönbözetet.

5. cikk

Minden tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, köteles a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak évente általános tájékoztatást adni arról, hogy milyen módszerekkel alkalmazza a bérmegállapító rendszert, és hogy az eljárás milyen eredményekkel járt. E tájékoztatás összegezve jelezze azoknak a munkavállalóknak a foglalkozását és közelítő számát, akikre ez a szabályozás kiterjed, adatokat a megállapított minimális bértételekről és adott esetben az egyéb, a minimálbér szempontjából különösen fontos körülményekről.

6. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

7. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

8. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 35. cikk 2. bekezdése értelmében a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához eljuttatott nyilatkozat jelölje meg azokat

- (a) a területeket, melyek vonatkozásában vállalják, hogy az Egyezmény előírásai módosítás nélkül érvényesek;
- (b) a területeket, melyek vonatkozásában vállalják, hogy az Egyezmény előírásai módosításokkal, valamint a módosítás részleteivel érvényesek;
- (c) a területeket, melyek vonatkozásában az Egyezmény nem alkalmazható, és ezekben az esetekben ennek okait;
- (d) a területeket, melyek vonatkozásában fenntartják döntésüket.

2. A jelen cikk 1. bekezdésének (a) és (b) pontjában szereplő vállalások a ratifikálás szerves részének tekintendők, és a ratifikálás erejével bírnak.

3. Egy utólagos nyilatkozattal bármely tagállam, részben vagy egészben, törölheti az eredeti nyilatkozatában tett, a jelen cikk 1. bekezdésének (b), (c) és (d) pontjaiból eredő bármely kikötést.

4. Bármely olyan időpontban, amikor a 10. cikk rendelkezéseivel összhangban az Egyezmény felmondható, bármely tagállam nyilatkozatot közölhet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója felé, melyben bármely szempontból módosíthatja bármely más korábbi nyilatkozat feltételeit, és közölheti érvényes álláspontját a különböző területek vonatkozásában.

9. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 35. cikk 4. vagy 5. bekezdései értelmében a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához eljuttatott nyilatkozatok tartalmazzák, hogy az Egyezmény előírásai az érintett területen módosítás nélkül vagy módosításokkal érvényesek; amennyiben a nyilatkozat szerint az Egyezmény előírásai módosításokkal lesznek érvényesek, azokat részletezni kell.

2. Az érintett tagállam, tagállamok vagy nemzetközi hatóság egy utólagos nyilatkozattal bármikor, egészében vagy részben, lemondhat bármely korábbi nyilatkozat szerinti módosításra vonatkozó jogáról.

3. Bármely olyan időpontban, amikor a 10. cikk előírásaival összhangban az Egyezmény felmondható, az érintett tagállam, tagállamok vagy nemzetközi hatóság eljuttathatnak a főigazgatóhoz egy olyan nyilatkozatot, mely bármely más vonatkozásban módosítja bármely más korábbi nyilatkozat feltételeit és közölheti az Egyezmény alkalmazására vonatkozó érvényes álláspontját.

10. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tízéves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

11. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás, illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára is.

12. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

13. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

14. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 10. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;

(b) az új módosító Egyezmény hatálybalépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

15. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.